

En skole oppe under skyerne

Hver opgave børnene stilles på billedskolen, skal være en kunstnerisk oplevelse i sig selv. Sådan tænker billedhugger Sophus Ejler Jepsen om sit arbejde med eleverne på Vejen Billedskole.

■ Af Miriam Katz

Når børnene træder ind i Vejen Billedskole oppe på det istandsatte pulterkammerloft over museet, hvor himmellyset strømmer ned fra ateliervinduerne, mødes de af professionelle billedkunstnere med lommerne fulde af sære spørgsmål, overrumplende opgaver og – nogle gange – skarpe redskaber.

Som da eksempelvis billedhuggeren René Schmidt udstyrede børnene på en workshop med flamingoskærere, stålborster, materiale ad libitum og et enkelt krav: »Skab et eller andet! Men det, I laver, skal ikke kunne noget. Det skal ikke kunne åbne en øl eller køre på to hjul. Kunst kan ingenting!«

»Eleverne blev lidt paffe, men da de først begyndte at save og kradse blev de helt eksalterede og skabte de vildeste skulpturer. Det satte effektivt gang i diskussionen om, hvad kunst er. Men de næste to måneder kunne vi så støvsuge flamingokrummer op overalt her i lokalerne,« fortæller Sophus Ejler Jepsen, der tegner Vejen Billedskoles grafiske- og kunstneriske profil sammen med de frivillige hjælpere i bestyrelsen.

Han er – ligesom samtlige undervisere på billedskolen – professionel billedkunstner, og er desuden ansat som formidler på Vejen Kunstmuseum, hvor den foreningsdrevne billedskole siden 2005 har haft til huse. Dobbeltrollen er en væsentlig forklaring på, at aktiviteterne på billedskolen indgår i en lykkelig symbiose med kunstmuseet, som f.eks. er tydelig i disse måneder, hvor museets viser en særudstilling om maleren og grafiker Axel Hou.

Udstillingen har inspireret Sophus Ejler Jepsen til at skræddersy flere workshops og undervisningsforløb, der nu i efteråret præger både hans billedskolekurser og de gratis tilbud, der går ud til folkeskolerne.

I workshoppen »Med garn og computer« tager han udgangspunkt i arbejdet med skriftsnit og bogkunst, som Axel Hou var en fornem udøver af. Han guider børnene igennem udstillingens fine samling af bogkunst og grafik fra tiden omkring 1900.

Derefter får eleverne mulighed for at skabe et eget skrift-design, formet af garn, affotograferet og scannet ind på computer, eller de konstruerer selv digitale skriftsnit direkte på

www.vejenbilledskole.dk

computeren ved hjælp af et særligt skrifttypeprogram. Slutresultatet bliver en lille personlig kunstbog, designet, layoutet, trykt og samlet af børnene selv.

Et erkendelsesrum

»Min ambition er at de opgaver, jeg stiller børnene, skal være kunstneriske oplevelser i sig selv. Der skal være så meget gods i selve opgaveformuleringen, at de får en oplevelse af en anden dimension, en anden form for erkendelse måske. Det handler ikke bare om at lære at bemestre en teknik,« siger Sophus Ejler Jepsen.

»Det færdige resultat får i en vis forstand værkstatus for mig. Det skal helst have et eller andet, der gør, at man siger: hey, hvad sker der lige her! Resultatet skal være mere end nogle papirer, der er klistret sammen med lidt kratterier på, der er noget mere i udtrykket. I processen skal børnene helst få en fornemmelse af at billedkunsten er et stort rum, et åbent erkendelsesfelt, som

man kan bruge et helt liv på at opsøge og udforske.«

Atelierloftet danner også ramme for museets »Kunstnermøder«, hvor skolebørn fra lokalområdet via Huskunstnerordningen har mødt en lang række billedkunstnere i forskellige workshopforløb: Nogle har skåret broer i flamingoplader med Esben Klemann, andre har klatret baglæns ind ad loftsvinduer og vendt vrangen ud på deres tøj med Eva Steen Christensen, eller de har malet plakater til Klimakonferencen med Marianne Jørgensen.

»Ofte ved børnene ikke, hvad en kunstoplevelse er, når de kommer her første gang. Men når de går herfra, er de helt sikre på, at de lige har haft en kunstnerisk oplevelse!« fortæller Sophus Ejler Jepsen, der selv er uddannet billedhugger fra Det Kgl. Danske Kunstakademi i 2005.

»Jeg tror, at vi som billedkunstnere kan stille nogle parametre op som gør, at børnene bedre forstår, hvad det egentlig er, kunstneren gør. Det giver en anden kvalitet, når de selv prøver at udtrykke sig kunstnerisk. Og de får en nysgerrighed overfor billedkunsten, som jeg tror, er vigtig at stimulere.« ■

www.vejenbilledskole.dk